U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. I.**, zast. Mgr. Ing. Jakubem Backou, advokátem, se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2017, č. j. OAM-277/ZA-ZA11-HA11-2017, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 42 Az 14/2017 - 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ing. Jakubu Backovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši 4.114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), zastavil řízení ve věci žalobcovy opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany; posoudil ji jako nepřípustnou podle § 10a písm. e) zákona o azylu.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl; žalobní námitky nepovažoval za důvodné. Uzavřel, že důvodem první žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo odmítání nástupu k výkonu vojenské služby v rámci vyhlášené mobilizace a dále skutečnost, že má na území České republiky bratra. Tyto důvody uplatnil i v žádosti opakované; jediným novým důvodem byla tvrzená ztráta možnosti pobývat v zemi původu, neboť v domě, kde žalobce bydlel před svým odchodem, nyní bydlí jeho sestra. Tu však krajský soud shodně s žalovaným neshledal relevantní z pohledu § 12 či § 14a zákona o azylu pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Navrhl napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti ve prospěch přijatelnosti kasační stížnosti poukázal na zřejmou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů. Měl za to, že se krajský soud nijak nevypořádal s jednou ze zásadních žalobních námitek, což mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. Stěžovatel totiž již v žalobě namítl, že se žalovaný ve správním řízení nezabýval změnou situace v zemi původu, jež mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud se uvedenou žalobní námitkou blíže nezabýval a nevypořádal se s tím, zda žalovaný v napadeném rozhodnutí vyhověl judikaturním požadavkům vysloveným v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, a to přesto, že samotný krajský soud se na tento rozsudek odvolával.

IV.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozsudku krajského soudu, tato rozhodnutí považoval za souladná s právními předpisy, s napadeným rozsudkem se plně ztotožnil. Měl za to, že změny politické a bezpečnostní situace v zemi stěžovatelova původu byly posouzeny dostatečně a ve vztahu k individuálním okolnostem stěžovatelova případu. Kasační stížnost podle žalovaného nepřesahuje stěžovatelovy vlastní zájmy. Navrhl proto kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, popřípadě ji zamítnout jako nedůvodnou.

V.

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti (jako neurčitého právního pojmu) a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Na tam uvedené závěry kasační soud nyní pro stručnost odkazuje.

[7] Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve smyslu těchto judikaturních závěrů Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci nedovodil. Stěžovatel je spatřoval v tom, že se krajský soud nevěnoval žalobní námitce, podle níž se žalovaný nezabýval tím, zda v zemi stěžovatelova původu nedošlo k takové zásadní změně situace, jež odůvodňuje podání nové (opakované) žádosti o mezinárodní ochranu.

[8] Nejvyšší správní soud ověřil, že se krajský soud v napadeném rozsudku jednotlivě vyjádřil ke všem uplatněným žalobním bodům, žádný z nich neopomněl a věcně, srozumitelně a přesvědčivě vypořádal veškeré uplatněné žalobní námitky. Poukázal na důvody stěžovatelovy opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, vymezil, jaké nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu stěžovatel uplatnil (viz strany 4 - 5 napadeného rozsudku a též odst. [2]). Zohlednil i výsledky správního řízení a v něm shromážděné informace a důkazy, tyto podřadil pod jednotlivé, na posuzovaný případ dopadající hmotněprávní normy a v napadeném rozsudku zohlednil též judikaturu

Nejvyššího správního soudu týkající se otázek řešených i v souzené věci, včetně stěžovatelem odkazovaného rozsudku rozšířeného senátu č. j. 3 Azs 6/2011 - 96.

[9] K právě uvedenému tak lze jen doplnit, že *„[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ [nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; obdobně též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43].

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit stěžovatelově výtce, že se žalovaný nezabýval posouzením, zda nedošlo ke změnám situace v zemi stěžovatelova původu a že krajský soud nevyjádřil, zda v tomto směru žalovaný dostál požadavkům vyplývajícím ze zmíněného rozsudku rozšířeného senátu. Jak již kasační soud shledal v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65, žadatel o udělení mezinárodní ochrany má povinnost uvést všechny relevantní důvody, o které je jeho nová žádost opřena; není tak povinností správního orgánu zjišťovat všechny podrobnosti žadatelova azylového příběhu (s výjimkou obecné situace v zemi původu). Těmto požadavkům napadené rozhodnutí dostálo a žalovaný v něm na základě dostupných informací shromážděných v průběhu správního řízení neshledal potřebu přehodnotit své závěry k situaci v zemi původu (viz strana 3 a 4 napadeného rozhodnutí). Tomu následně přisvědčil i krajský soud. Ostatně ani samotný stěžovatel nepoukázal na žádnou takovou konkrétní změnu situace v zemi původu, jež by zakládala potřebu přehodnotit předchozí závěry žalovaného vyřčené v rozhodnutí o jeho první žádosti; tyto skutečnosti namítal jen ve zcela obecné rovině.

[11] Stěžovatel jako důvod své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil skutečnost, že v zemi původu zuří válka, odmítá nastoupit k výkonu vojenské služby a dále, že nemá kde bydlet, jelikož v domě, kde dříve pobýval, nyní žije jeho sestra s rodinou. Přitom pouze posledně uvedenou skutečnost krajský soud správně shledal (shodně s žalovaným) skutečností novou. Závěry žalovaného o její relevantnosti z pohledu § 12, resp. § 14a zákona o azylu odůvodňující udělení některé z forem mezinárodní ochrany přezkoumal a poukázal v této souvislosti podrobně i na situaci v zemi původu ve vztahu ke stěžovatelově věci a jeho postavení (stěžovatel je zdravý, práce schopný, neboť ze země původu odjel právě za prací; pochází z Ivanofrankovské oblasti, která je klidná a stabilizovaná; žije zde stěžovatelova manželka; i po návratu je schopen zabezpečit základní životní podmínky pro sebe a manželku; je v jeho moci opatřit si náhradní bydlení; v zemi původy nejsou takové otřesné podmínky, které by se rovnaly humanitární katastrofě). Krajský soud neopomněl zdůraznit, že hrozba povolání k výkonu vojenské služby nepředstavovala nový, dosud neuplatněný, důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Přesto však v rámci vypořádání tohoto žalobního bodu zhodnotil i stěžovatelovy námitky stran tvrzeného probíhajícího válečného konfliktu na Ukrajině se závěrem, že ze shromážděných zpráv o zemi původu neplynou skutečnosti, odůvodňující přehodnocení závěrů o neopodstatněnosti stěžovatelovy obavy z povolání k výkonu vojenské služby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2018, č. j. 4 Azs 89/2018 - 27, a v něm citovanou judikaturu).

[12] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že napadený rozsudek netrpí vadou nepřezkoumatelnosti (pro nedostatek důvodů); pouhá skutečnost, že se stěžovatel se závěry krajského soudu neztotožňuje, nepřezkoumatelnost nezakládá. Není zde ani jiná vada řízení před krajským soudem, která by mohla mít vliv na nezákonnost napadeného rozsudku, krajský soud se nedopustil ani judikaturního odklonu či hrubého pochybení při výkladu hmotného práva a dosavadní vnitřně jednotná a ustálená judikatura dává odpověď na všechny stěžovatelovy námitky.

VI.

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[15] V řízení před krajským soudem byl stěžovateli ustanoven zástupce Mgr. Ing. Jakub Backa advokát, který ho zastupoval i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 9 s. ř. s.). V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud mu přiznal za řízení o kasační stížnosti odměnu za jeden úkon právní služby (kasační stížnost) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za který náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Jelikož je ustanovený advokát plátcem DPH, zvyšuje se částka přiznané odměny a náhrady hotových výdajů podle § 35 odst. 9 s. ř. s. o tuto daň, tj. o částku 714 Kč. Náhrada nákladů řízení tak činí celkem částku 4.114 Kč, jež bude k rukám ustanoveného zástupce vyplacena z účtu zdejšího soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu